

det jo ogsaa i Byerne; en Handelsagent, der lidt efter lidt arbejder sig frem og faar en Formue paa 100,000 Kr. og en Indtægt paa 4,000 Kr., faar jo ogsaa, siger man, i Kraft af Loven Formueskat og Indtægtskat, og altsaa, siger man, skal Husmanden, der paa den Maade har arbejdet en Hede op til Værdi, ogsaa have øget Skat. Ja, selvfølgelig, men jeg ved ikke af, at Handelsagenten, hvis Arbejdsmidler ere et Bord og et Blækhus og for Resten hans Hjerne, faar Ejendoms-skyld enten paa Bordet eller paa Blækhuset, eller at en Opvarter, hvis Arbejds-materiale er en sort Kjole og et hvidt Slips og hans Hjerne og hans Hænder, faar Ejendoms-skyld paa disse Arbejds-midler. Men hvorfor skal saa Land-arbejderen, der begynder med den raa Hede uden Værdi, særlig have en Ejendoms-skyld paa sin Hjernes og sine Hænders Slid? Han faar jo selvfølgelig ogsaa sin Skat efter Formue og Lejlighed til Kommunen og sin Formue- og Indkomst-skat til Staten, saa snart Ejendommen bliver takseret og hans Formue er takseret. Jeg ser ikke det retfærdige i denne tredobbelte forhøjede Beskatning af hans Formue, men alle de, der have talt, have jo været enige om den høje Retfærdighed deri, og altsaa maa mit Syn paa Sagen være fejlagtigt. Ved det Forslag, jeg har stillet, undgaar man det alt sammen, idet jeg foreslaar, at for saa vidt som man vil lette det Erhvervsliv, der er knyttet til fast Ejendom, da skulle Byrderne nedsættes forholdsmæssigt ligeligt paa enhver Ejendom, og jeg foreslaar 12 pCt. Nedsættelse — derved eftergives der 4 Mill. Kr. — og saa skulle de resterende Ejendomsskatter fikseres som Prioriteter i Ejendommene. I Regeringens Forslag er der ikke Spor af Fiksering. Man slaar fast, hvad der er i Øjeblikket, og siger, at der maa en Majoritet til i Kommuneraadet for senere at gaa videre, men man kan altsaa fremtidig ligesom nu dyngé Skat paa Skat paa de faste Ejendomme efter Ejendoms-skyld.

Endelig forekommer det mig, at mit Forslag i høj Grad letter Arbejdet baade for Kommunen og for Staten, naar alle Ejendomsskatter fremtidig blive fikserede som faste Prioriteter paa alle Ejendomme og Renterne altsaa gaa ind i Statskassen, samtidigt med at jeg ligeledes foreslaar at ophæve den Forskel, man efter Regerings-forslaget fremtidig vil faa i den personlige Skatteopkrævning til Staten og til Kom-munen. Vi skulle jo nemlig have en For-

mue- og Indkomstskat til Staten, og vi skulle have en Formue- og Lejlighedsskat til Kommunen. For Kjøbenhavn gør man en Undtagelse og siger, at de kunne opkræves omtrent efter de samme Regler. Hvorfor kan man ikke gøre det samme paa Landet og lade Staten opkræve det hele, saaledes at Kommunerne slippe for hele den fortvivlede Skatteordning, som nu bliver paalagt dem efter de foreliggende Love, alle de betydelige Udgifter og det store Arbejde, der paa Byrdes Kommunerne og Kommunalbestyrelserne, altsaa overgive det hele til een Autoritet, een Ligningskommission, den, som Regeringen foreslaar til den frem-tidige Statskats Udskrivning. Naar mit Forslag altsaa har berøvet Kommunerne baade deres Indtægter af Hartkornet eller af Ejendommene og gennem de personlige Skatter, bliver det et andet Spørgsmaal, hvorledes man da skal give det fornødne tilbage til Kommunerne, og der har jeg, fra et Agrarstandpunkt, bragt et Forslag frem, som de Herrer ville have gjort sig bekendt med, nemlig, at der overdrages Kommunerne $\frac{2}{10}$ af Ejendomsværdierne inden for deres Grænser, og de forøgede Indtægter, som Staten faar ved at overtage baade de faste Indtægter, som hvile paa Ejendomme i Kommunen og den personlige Skat i Kommunen giver Staten rigeligt tilovers for at uddele til Kommunerne paa den af mig foreslaaede Maade, hvad de behøve, nemlig ved Dækning af Renten af de til Kommunen overdragne sekundære Prioriteter. Der er ogsaa den Fordel derved, at vi ikke da behøve nogen interkommunal Beskatning, idet hver af Kommunerne faar alt, hvad der tilkommer den gennem Prioritetsrenterne. Efterhaanden som Ejendommens Værdi stiger, Befolkningen udvides, Aktieselskaber og andre bygge Ejendomme, faa Kommunerne ogsaa større Indtægter. Der er sagt, at Købstæderne ikke vilde faa nok ved denne Fordeling; men efter Skattekommissionens Oplysninger er Værdien af Ejendommene i Kjøbenhavn 800 Millioner; $\frac{2}{10}$ deraf er 160 Millioner og 4 pCt. deraf atter $6\frac{1}{2}$ Million. Der opkræves nu $6\frac{3}{4}$ Million i Skat, det bliver altsaa noget mindre, men der er vel ingen Tvivl om, at Værdierne i Kjøbenhavn ere voksede meget betydeligt siden da. Med Hensyn til Købstæderne og Handelspladserne ere deres nuværende Ud-gifter 6,6 Millioner, men efter mit Forslag vil der fremtidig kun indkomme ca. 6,2. Land-distrikterne ville derimod ved mit Forslag faa et betydeligt Overskud, men der er jo heller intet i Vejen for, at man vedtog, at